

(de gedachte dat ouders
mogelijk onschuldig in
de cel belanden, vind ik
onverdraaglijk)

Viera Scheibner

PARIA IN VACCINATIE- LAND

Ze is de schrik van de vaccinindustrie. Artsen mijden haar, maar wetenschapper Viera Scheibner gaat onverschrokken door. “Ik blijf lezingen geven en rapporten schrijven tot mijn doel is bereikt”, zegt de 72-jarige terriër uit Australië.

“Vindt u het erg als ik tijdens het interview blijf liggen?”, klinkt het nauwelijks hoorbaar vanaf de bank.

Viera Scheibner zou thuis kunnen genieten van een rustige levensavond, zoals de gemiddelde 70-plusser doet. De Australische activist is echter verre van doorsnee. De mildheid, die zo kenmerkend kan zijn voor ouderen, wordt bij haar weggedrukt door een aanstekelijk soort opstandigheid. Voor genieten heeft ze evenmin de tijd. Ze laat zich liever Europa door jagen, op zoek naar een luisterend oor.

Dat het soms te veel wordt, neemt ze op de koop toe. Zoals vandaag. De dag begon in Bratislava, toen deze nog maar enkele uren oud was. In Slowakije stapte ze om 5.30 uur op het vliegtuig naar Praag, waar een overstap volgde naar Amsterdam. En daar wachtten rond het middaguur de verslaggever en fotograaf van *gezondNU*. 's Avonds weer een lezing gepland. En dit allemaal na een vermoeiende reis die haar voerde van Australië naar Londen, Finland, weer Engeland, Tjechië en Slowakije.

Begrijpelijk dat haar hoofd staat naar slapen en niet naar praten. Toch raakt ze ook liggend snel op dreef, vooral na een kolossale kop koffie. Naast dit genotmiddel houden vooral twee dingen haar gaande: in de eerste plaats haar missie en daarnaast een hoge dagdosis vitamine C. “Ik neem elke dag 30 gram”, vertelt ze. “Dat houdt me gezond. Ik wil 120 jaar worden. Ik wil de veranderingen in deze wereld nog meemaken.”

WIEGENDOOD

Ze heeft de hoop op een knieval van haar opponenten nog niet verloren. Die tegenstanders zijn trouwens niet de minste: de vaccinindustrie en het medisch establishment. In de jaren tachtig kreeg ze hen voor het eerst bij toeval in het vizier. De kennismaking verliep via haar inmiddels overleden Zweedse echtgenoot Leif Karlsson, die als elektrotechnisch ingenieur gespecialiseerd was in biomedische monitoren.

Karlsson ontwierp de Cotwatch, waarmee via een sensor onder de wiegmatras de ademhaling van een baby kan worden geregistreerd. Op die manier ontdekten beiden een relatie tussen vaccinatie en wiegendood. “Na vaccinatie ontstaat een karakteristiek ademhalingspatroon,” legt Scheibner uit, “met kritieke dagen waarop de baby minder effectief inademt. Deze dagen kunnen optreden over een periode van maanden. En wiegendood bleek zich juist voor te doen tijdens die kritieke dagen.”

De kinderartsen met wie ze aanvankelijk samenwerkten, waren allerminst gelukkig met de opmerkelijke conclusie en keerden hen de rug toe. Daarmee werd bij Scheibner de kiem gelegd voor een jarenlange strijd. “Mijn drijfveer is dat artsen de waarheid onder ogen gaan zien. Aan vaccinatie zijn nadelen verbonden. Ik wil dat dit besef doordringt.”

De wetenschapper verspeelde voorgoed haar krediet bij de medische stand toen ze jaren later, samen met andere wetenschappers, tot de bevinding kwam dat de verwondingen die doktoren kenmerkend achten voor het Shaken Baby Syndroom (‘schudden’) eveneens het gevolg kunnen zijn van vaccinatie.

ÉÉN GROOT KANTOOR

Nog dagelijks wordt ze geconfronteerd met haar status. Zoals laatst in Canberra, tijdens een symposium over vaccinatie dat werd georganiseerd door de Australian National University. “Ik bleek niet uitgenodigd, dus belde ik: ‘Hoe is dit mogelijk?’ Ik mocht alsnog een A4'tje schrijven dat zou worden toegevoegd aan de congressmap.”

Daarmee waren ze nog niet van haar af. Op de tweede symposiumdag overviel Scheibner de organisatie met een verrassingsbezoek, tijdens het vragenuur. “Ik stelde zaken ter discussie, maar ze namen me de microfoon af. Ik riep boos: ‘Wat is dit voor totalitair gedrag en communistische manier van doen?’ Ze gaven snel de microfoon terug. Na afloop werd ik bedankt voor mijn komst.”

“In de theepauze ging ik in het midden van de ruimte staan, helemaal alleen. Aan de zijkant stond iedereen met elkaar te discussiëren. Plotseling kwam iemand naar mij toe en zei: ‘Ik vond het prachtig hoe je je rug rechthield en uitleg gaf’. Ze bleek psycholoog. Daarna kwam nog iemand bij ons staan, en wéér iemand. Binnen de kortste keren was ik het middelpunt van een grote groep mensen. Zo gaat het altijd.”

Haar leven bestaat uit vaccinatie. “Dit is alles wat ik doe.” Haar huis in de Blue Mountains in New South Wales omschrijft ze als ‘één groot kantoor’. Ze heeft noodgedwongen een extra kamer laten

aanbouwen. “Ik heb meer dan 100.000 pagina's verzameld uit medische tijdschriften. Ik wist niet meer waar ik het moest laten.” Ook nu ligt weer overal papier. Naar verluiddit zelfs op de strijklank.

SHAKEN BABY SYNDROOM

Ondanks haar persoonlijke strijd voelt ze zich zelden eenzaam of alleen. “Veel mensen die ik niet eens ken, begrijpen waar ik mee bezig ben. Ik heb overal vrienden.” Scheibner herinnert zich een dag in de bibliotheek van het Academisch Medisch Centrum (AMC), waar ze met vijftig gulden naar binnenstapte. “Een Nederlandse vriendin bracht me 's ochtends. Ik ben tot sluitingstijd gebleven en kwam met een grote stapel kopieën naar buiten. Ze hebben daar werkelijk álles.”

Voorals ouders in nood én hun advocaten weten Scheibners postadres te vinden. Wereldwijd worden jaarlijks tientallen ouders, en dan vooral vaders, ervan beschuldigd hun kind te hebben geschud met ernstig letsel of zelfs de dood tot gevolg. Typerend voor het Shaken

Baby Syndroom (SBS) zijn bloedophopingen tussen de hersenvliezen, netvliesbloedingen, hersenzwelling, bloeduitstortingen en/of fracturen.

Scheibner is ervan overtuigd dat deze verwondingen ook het gevolg kunnen zijn van vaccinatie. De toxines in vaccins zouden baby's met lage vitamine C-spiegels razendsnel in een staat van scheurbuik kunnen brengen. Deze gebreksziekte, die het gevolg is van een ernstig vitamine C-tekort, lijkt volledig uitgebannen. Maar volgens sommige wetenschappers, onder wie Scheibner, is dat

een misvatting. “Bloedingen en fracturen kunnen nog altijd het resultaat zijn van vitamine C-tekort. Vitamine C is een belangrijke bouwsteen van het collageen, een essentieel onderdeel van botten en bloedvaten.”

MEDISCHE DOCUMENTEN

Dankzij de inspanningen van Scheibner zijn de afgelopen jaren verschillende ouders niet vervolgd. “Het begint altijd met een brief van een advocaat. Zonder brief schrijf ik geen rapport. De verzoeken komen vanuit de hele wereld, maar vooral uit de VS en Groot-Brittannië. Ik vraag altijd om de volledige documentatie, inclusief een gedetailleerd verslag van de ouders.”

Als ze het materiaal in huis heeft, gaat ze aan de slag. “Het is vaak een berg papier, met alle medische rapporten en labuitslagen. Ik lees alles een paar keer door en analyseer vervolgens het materiaal. Ik bezoek de medische bibliotheek, omdat in de litera-

Dankzij de inspanningen van Scheibner zijn de afgelopen jaren verschillende ouders niet vervolgd

tuur aanwijzingen zijn te vinden dat dit soort verwondingen worden veroorzaakt door vaccins. Daarna schrijf ik een rapport, dat ik onderbouw met de medische documenten.”

Het is elke keer weer een heel boekwerk. “Ik fax het meestal. Dat geeft me een week extra, want er is altijd tijdsdruk.” Als de klus eenmaal is voltooid, is ze meestal drie maanden verder. De vooraf toegezegde financiële beloning blijft dikwijls uit. “Soms betalen ze echter het dubbele, als ze ingenomen zijn met het rapport. Amerikanen sturen vaak al geld samen met het eerste verzoek.” Waarom doet Scheibner al die moeite voor onbekende mensen? “De gedachte dat ouders mogelijk onschuldig in de cel belanden, vind ik onverdraaglijk. Ik wil mij maximaal inzetten om dat te voorkomen.”

GEDEKT DOOR DE WAARHEID

Scheibner beseft dat ze als een soort David bezig is Goliath te bestrijden. “Mijn uitgangspositie is echter beter dan die van David. Als hij kon winnen, kan ik het zeker. Ik word gedekt door de waarheid. Mijn slinger is krachtig omdat hij bestaat uit wetenschappelijke kennis, en dan de échte kennis. En dit is iets anders dan de politiek correcte informatie. Bovendien: ik maak geen deel uit van het politieke bestel en evenmin van de medische professie. Dat maakt mijn positie alleen maar sterker.”

Het had weinig gescheeld of ze was zelf arts geworden. “In de jaren vijftig heb ik een jaar medicijnen gestudeerd, waarna ik de overstap maakte naar de natuurwetenschappen. Waarom? Dat weet ik nog steeds niet. Ik voelde op een dag: ik moet iets anders gaan doen.” In de loop van de jaren is Scheibner behoorlijk cynisch geworden over de medische stand. De tegenwerking van die beroepsgroep heeft ervoor gezorgd dat zij zich heeft vastgebeten in haar strijd tegen de vaccinindustrie en het medisch establishment. Zij is ervan overtuigd dat zij het gelijk aan haar kant heeft. “De medische professie interpreteert laboratoriumuitslagen onjuist, terwijl juist dáár het bewijs is te vinden voor hetgeen ik beweer. Hetzelfde geldt voor de symptomen die kinderen vertonen. En wat nog erger is: artsen vallen daarmee de patiënt aan. Alsof je met je symptomen naar de dokter gaat, die zegt: ‘Dat heb je jezelf aangedaan’.”

Ook in ons land worden ouders er soms van beschuldigd hun baby te hebben geschud. Een schatting leert dat jaarlijks ruim vijftien keer de diagnose Shaken Baby Syndroom wordt gesteld. Uitgangspunt voor deze raming zijn cijfers die het tv-programma *Zembla* in 2002 presenteerde. Een enquête onder twaalf van de vijftien neurologische centra in de ziekenhuizen bracht over een periode van vijf jaar 71 diagnoses aan het licht. Sommige kinderen overleden, anderen liepen ernstig hersenletsel op met blijvende schade.

VERSCHUIVING

Het is niet bekend hoeveel van deze diagnoses korte tijd na vaccinatie zijn gesteld. Maar het staat vast dat in enkele gevallen vaccinatie mogelijk een rol heeft gespeeld. Tot voor kort evalueerde de Gezondheidsraad nog op gezette tijden ernstige reacties uit de RIVM-bijwerkingenrapporten. In de evaluatie over de periode 1997 tot 2001 is sprake van drie shaken baby's na vaccinatie. In geen enkel geval erkende de Gezondheidsraad een oorzakelijke relatie. De raad was uiterst stellig: “Er bestaat geen verband tussen vaccinaties en het Shaken Baby Syndroom”.

Scheibner kan zich hierover opwinden. “Men wil de relatie niet zien. Eerst zeiden artsen: ‘Wiegendood vindt plaats tussen de twee en zes maanden na de geboorte en het is toeval als dit samenvalt met vaccinatie’. Inmiddels wordt in Australië en de VS het hepatitis B-vaccin toegediend na de bevalling. Het gevolg is dat je een verschuiving ziet van plotselinge dood naar een paar uur of dagen na de geboorte. En nu heet dát weer toeval te zijn. In mijn ogen is het onmogelijk dat goed opgeleide mensen dit verband niet zien.”

TOTALE HERVORMING

Wanneer Scheibner wordt gevraagd naar haar ambities voor de komende jaren, reageert ze als door een wesp gestoken. “Jaren? Weken! Ik wil snel resultaat bereiken. Allereerst wil ik dat het in staat van beschuldiging stellen van ouders na een vaccinreactie onmiddellijk ophoudt. Daarnaast pleit ik voor een totale hervorming van de geneeskunde.” Kan Scheibner op korte termijn dan toch van een rustige levensavond genieten?

Curriculum vitae

Dr. Viera Scheibner (1935), Slowaakse van origine, startte haar wetenschappelijke carrière als student medicijnen maar stapte na korte tijd over naar de natuurwetenschappen. Vanaf haar emigratie naar Australië in 1968 tot aan haar pensioen in 1987 was zij werkzaam als micropaleontoloog bij de New South Wales Geological Survey.

Scheibner heeft zich pas na haar emigratie naar Australië toegelegd op vaccinatie. Ze schreef hier twee boeken over, waarvan er een werd vertaald in het Nederlands. Daarnaast publiceerde zij artikelen in diverse tijdschriften. De wetenschapper houdt wereldwijd lezingen over vaccinatie voor een publiek dat varieert van medici en advocaten tot ouders.